

dringer på dette område afvente resultatet af dette udvalgs arbejde. Dette arbejde vil blive afsluttet i efteråret 1960. Det kan oplyses, at udvalgets undersøgelser har vist, at der inddrives ca. 90 pct. af de bidrag, der er pålagt til børn, og som ikke er forskudsvis udbetalt.

Ad 3. De foreslåede indtægtsgrænser er fastsat efter et skøn ud fra ønsket om at udstrække reglerne om forskudsvis udbetaling af bidrag til alle vanskeligt stillede. Såfremt der skal foretages en tilnærmelse af grænserne i de forskellige kommunegrupper, bør der formentlig samtidig ske en tilsvarende tilnærmelse af størrelsen af de bidrag, der skal ydes af de bidragspligtige, hvilket spørgsmål må afgøres ud fra overvejelser om, hvor stort et beløb man kan pålægge en bidragspligtig at yde.

Ad 4. Den foreslåede ændring af § 224 er medtaget efter indstilling fra det folketingsudvalg, der behandlede forslaget til lov om børns retsstilling. Det er ikke med ændringen tilsigtet at skabe nogen betydelig ændring af den gældende praksis med hensyn til udbetaling af understøttelse fra det offentlige i henhold til den nævnte lovbestemmelse. Om anvendelse af bestemmelsen er der senest givet vejledning i socialministeriets cirkulære af 9. december 1957. Det fremgår heraf, at omstændighederne i reglen vil tale for ydelse af understøttelsen, når faderen ikke kan identificeres, f. eks. fordi han har opgivet falsk navn, når der er tale om en kønsfrihedsforbrydelse, samt i øvrigt når det må antages, at moderen har givet oplysninger om alle relevante forhold, som hun har kendskab til, og intet tyder på, at hun har villét modvirke sagens opklaring.

Der tages herved også hensyn til moderens mentale tilstand, således at understøttelse gives, når mangelfulde oplysninger fra hendes side må tilskrives, at hun ikke evner at give bedre besked. Man finder i det hele taget, at udbetaling af understøttelsen i henhold til § 224 kun bør nægtes, når det må antages, at moderen ikke har givet de oplysninger, hun er i besiddelse af, og således selv er årsag til, at faderskabet ikke har kunnet fastslås.

Ad 5. Såfremt indtægtsgrænserne i lovens § 220 fastsættes, som det er foreslået med hensyn til indtægtsgrænserne i § 194, vil det medføre, at disse grænser vil finde anvendelse med hensyn til bidrag til enker og enkemænd, understøttelse i henhold til § 224 og børnetillæg til invalide- og folkepension.

Det må antages, at merudgifterne ved at fastsætte indtægtsgrænserne som i § 194 vil blive for enkebørnsbidragene til enker på ca. 1,5 mill. kr., for folkepensionister på ca. 0,5 mill. kr. og for invalidepensionister på ca. 1,5 mill. kr. Hertil kommer, at der vil blive tale om en merudgift til enkemænd. Hvor stor den vil blive, kan ikke opgøres med nogen større sikkerhed, men som et skøn på grundlag af de foreliggende befolkningsstatistiske oplysninger har man ment at måtte vurdere udgiften til størrelsesordenen 1 mill. kr. årligt. Den samlede merudgift vil således blive ca. 4,5 mill. kr. Ansættes grænsen til 10 000, vil merudgiften formentlig blive ca. 3 mill. kr., medens den ved en fuldstændig ophævelse vil blive ca. 7 mill. kr. Heraf skal i givet fald godt ca. 25 pct. dækkes af kommunerne, medens resten påhviler staten.

Jul. Bomholt.

/ N. Engberg.

Folketingets udvalg angående forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg, lov om folkeforsikring, lov om pension og hjælp til enker m. fl. og lov om en særlig ydelse til enlige mødre. (Vedrørende adgang til forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag m. v.) og

forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg. (Vedrørende ophævelse af indtægtsgrænserne for enlige mødre samt forhøjelse af uddannelses- og underholdshjælp og kommunehjælp).